

Essay Rechten HIS

Bahadir Mehmet Tasdemir

De huidige jongere generatie wordt vaak beschreven als nonchalant tegenover privacy. Het delen van alles online tot aan het accepteren van alle voorwaarden zonder die te lezen. Jongeren die op hun gemak zijn en die de prijs daarvoor ook prima vinden. Dit is echter een misleidende karikatuur die de huidige jongeren niet accuraat beschrijft. Het groeiende bewustzijn, de toenemende vaardigheden en de zorgen die de jongeren uiten worden over het oog gezien. Recente onderzoeken tonen namelijk dat de werkelijkheid toch anders is dan dat het geschetst wordt. De jeugd van tegenwoordig laat zijn dat zij degelijk wel om hun privacy geven.

Ten eerste, uit een onderzoek van ySKILLS-project (ySKILLS, 2023) blijkt dat er een toename is in digitale vaardigheden en hun privacy bewustzijn. Jongeren scoren hoger op het herkennen van datarisco's, weten beter hoe ze instellingen kunnen aanpassen en rapporteren meer zorgen over hun welzijn en online gegevens. Dit laat zien dat de jongeren geven om hun privacy en dat zij de capaciteit hebben om in te zien dat digitale systemen invloed hebben op hun dagelijkse leven, dus zo er actief mee willen omgaan. Dit staat haaks op de stereotype van onverschilligheid. Wie daadwerkelijk niet zou geven om privacy zou dan niet op een actieve wijze omgaan met hun online gedrag.

Bovendien volgens Consumer privacy Survey (Cisco, 2024) is het wereldwijde bewustzijn van privacywetgeving sterk gegroeid. Bijna de helft van de deelnemers zegt bekend te zijn met wetgeving zoals de Europese AVG. Voor de jongeren betekent dit niet alleen dat zij bewust zijn van hun privacy online maar ook dat zij hun eigen rechten kennen. Het idee dat zij dus blindelings meegaan met dataverzameling is hiermee achterhaald. Het feit dat jongeren niet altijd perfect omgaan met het beschermen van hun online gegevens betekent niet dat jongeren niet daarom geven. Het toont juist dat zij in de gegeven platformen hun best doen. Dus dit is eerder een fout van de platforms dan de generatie.

Ook volgens een internationaal onderzoek van Amnesty International (2023) voelen veel jongeren zich helemaal exposed online. Zij maken zich zorgen hoe bedrijven en overheden omgaan met hun data en de negatieve effecten die deze hebben op hun mentale gezondheid. Dit laat eigenlijk de standpunt van de jongeren zien en wat zij hiervan daadwerkelijk vinden. Dit is een zeer gevoelig onderwerp dat hun raakt. Het feit dat de jongeren dit benoemen laat zien dat het niet zomaar een thema is maar dat het veel belang heeft en zelf nog urgenter is dan bij volwassenen.

Daarbij hebben sociale media platformen zoals Instagram en TikTok de afgelopen jaren nieuwe functies ingevoerd die de privacy van de jongeren beter moet beschermen. Voorbeelden hiervan zijn standaard privé-instellingen voor tieneraccounts, beperkingen op directe berichten van onbekenden en filters voor gevoelige content (**Meta, BBC Tech 2023–2024**). Deze functies worden door jongeren ook daadwerkelijk gebruikt. Het idee dat de jeugd dus niets doet met hun privacy bescherming is gewoon niet waar. Ookal zijn de opties die deze genoemde platformen minimaal, proberen de jonge gebruikers het beste van te maken. Dit laat nogmaals zien dat zij belang hebben voor hun privacy. Jongeren zeggen privacy belangrijk te vinden, maar delen toch persoonlijke informatie. Dit lijkt te bevestigen dat zij privacy niet serieus nemen. Dit argument verwacht gedrag met voorkeuren. Jongeren bevinden zich in een digitale omgeving die zó is ontworpen dat delen, accepteren en online blijven de standaardoptie is. Het is al inmiddels geen geheim meer dat er veel gebruik wordt gemaakt van ‘Dark Patterns’. Dit zijn misleidende banners of ingewikkelde instellingen die ervoor zorgen dat eigen keuzes maken een beetje moeilijker worden dan het voorgestelde. Het is allemaal ontworpen om door te klikken en er niet bij stil te staan van de gemaakte ‘keuze’. Zelfs in deze situaties proberen de jongeren bewust om te gaan met hun online data. Dus hun intensieve gebruik moet gezien worden als resultaat van systeem onderwerpen en ook sociale druk; en niet verward worden met onbelang voor privacy.

Uit cijfers van Ofcom (Ofcom, 2024) blijkt dat 40% van jongeren een valse leeftijd opgeeft en dat meer dan de helft van kinderen onder de 13 sociale media gebruikt, ondanks verbod. Dit zou kunnen wijzen op een lage waardering voor privacy. In werkelijkheid laat dit juist zien dat jongeren juist bewust omgaan met hun gegevens. Ze manipuleren informatie om toegang te krijgen of zichzelf te beschermen. Dat wijst op slim omgaan met privacy, niet op onverschilligheid.

In conclusie, de bewering dat jongeren niet geven om hun privacy houdt geen stand. Jongeren ontwikkelen hun digitale vaardigheden, tonen expliciet zorgen, wijzen datagebruik vaak af en maken gebruik van beschermingsopties waar die beschikbaar zijn. De zogenaamde privacy barriere is niet toe te passen aan het feit dat jongeren wel of niet geven om hun privacy, maar laat zien hoe het systeem eigenlijk niet goed is gemaakt. Uit alles blijkt dat de jongeren nu al actief bezig zijn met het verbeteren van hun privacy bescherming. De verantwoordelijkheid ligt bij de big tech in tegenstelling tot de jongeren. “Het gaat niet enkel om de bescherming van privacy, maar ook om het herstel van waardigheid in het digitale domein (‘putting dignity back into the digital’).” (Stikker, 2019)

Bibliography

Cisco. (2024). *2024 Consumer Privacy Survey*. Cisco Systems, Inc.

Ofcom. (2024). *Children and Parents: Media Use and Attitudes Report*. Ofcom.

Stikker, M. (2019). *Het internet is stuk*. De Geus.

ySKILLS. (2023). *Higher digital skills & privacy concerns among adolescents*. ySKILLS Project / KU Leuven.